

Week 5 – 2009

En als de koning ingegaan was, om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar een mens, niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed; En zeide tot hem: Vriend! hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aan hebbende? En hij verstomde. Toen zeide de koning tot de dienaars: Bindt zijn handen en voeten, neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste duisternis; daar zal zijn wening en knersing der tanden. Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. (Matth. 22:11-14)

Geliefde lezer, wederom een separerend scherp snijdend zwaard wat tot ons komt uit de mond van de Leraar der leraren. Wel een bruiloftskleed of geen bruiloftskleed? En de tweede vraag is, hoe kom ik aan dat geestelijke Bruiloftskleed, hetgeen ziet op de overkleedende Borggerechtigheid van den Heere Jezus Christus, toegepast in en door een weg van Gods' heilige recht, aan het verdorven hart van de goddeloze verloren zondaar. De Heere spreekt ons hier van een mens dat ingekomen is zonder bruiloftskleed. Kan dat dan, zult u misschien zeggen...?? Gods' Woord leert ons toch overduidelijk dat niets dat onrein is, daar in zal komen? Dat is waar, lezer. Maar de Heere Jezus schildert ons dit beeld tot waarschuwing, vanwege dat er, ook toen al in de tijd van Zijn rondwandeling, al mensen waren die meenden in te kunnen gaan met vele andere gronden dan dat Beste Kleed waar ook de verloren zoon (geestelijk) mee overkleed was geworden. Hetgeen dus geestelijk ziet op het reinigende Bloed van Christus. Want zonder bloedstorting, is er geen vergeving. Want, hoevelen kwam Christus er niet tegen die leunden en steunden buiten de enige ware Gerechtigheid die er alleen in Zijn Bloed verborgen lag? Denk in deze bijv. aan de Farizeeën en de schriftgeleerden die Hem continu beledigden met al hun eigengerechtigheden, Hem zeggende in Johannes 9 vers 40-41 : "*En dit hoorden enigen uit de Farizeeën, die bij Hem waren, en zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind? Jezus zeide tot hen: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde*", en denk hierbij aan wat deze zelfde discipelen van Mozes zeiden tegen de blindgeborene. "***En wij weten, dat God de zondaars niet hoort; maar zo iemand godvruchtig is, en Zijn wil doet, dien hoort Hij.***" (Joh. 9:31)

Geliefde lezer, u zou ze de kost moeten geven die heden ten dage nog net eender redeneren en denken, als deze Farizeeën en schriftgeleerden. Deze mensen hadden nooit begrepen dat Mozes, de (vluchtende) zondaar slechts tot Kanaan kon drijven, maar deze zondaar nooit in Kanaan kon brengen. *Schrijver wat bedoeld u?* Wel geliefden, Mozes was het uitgedrukte beeld van de Wet Gods, de schrijver van de Thora, de eerste vijf boeken van de Heilige Schrift. Al de wetten die hierin geschreven staan wezen geestelijk heen naar die ene grote Wetsvolbrenger, de komende Messias, de Heere Jezus Christus. Hij zou deze Wet gaan volbrengen voor Zijn verkoren lieve volk, Gal. 4:3-5. Deze discipelen der Wet hadden nimmer begrepen dat het geestelijke beeld van Numeri 35 dezelfde typologie heeft als dat Mozes het volk Israel niet in het Land Kanaan kon brengen. Nee, dat moest Jozua doen...!! Wist u al wat de naam Jozua betekent? *Is Mozes dan niet in de Hemel*, zult u mij zeggen? Ja natuurlijk, geliefde lezer. Maar u moet de aardse beelden niet met de geestelijk beelden verwarren. We hebben het nu over de geestelijke beelden en de typologieën die er in Gods' dierbare Woord verborgen liggen. Evenmin als die bloedwreker uit Numeri 35 niet in kon gaan binnen de Vrijstad, kon Mozes (de Wet) om dezelfde geestelijke reden het volk niet in het land der eeuwige ruste leiden, welke is Christus Jezus den Heere. Want, wat zal de Hemel wezen zonder de heerlijkheid van Christus? Waarom dan niet? Omdat niemand uit de werken der Wet zalig kan worden, en omdat God buiten Jezus (Jozua) een verterend vuur is, bij Wie niemand wonen kan. Want er staat geschreven : "***Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen***", Gal.3:10

Geliefde lezer, en toch dachten die vrome Farizeeën, en die rijke jongelingen van tegenwoordig dat ze nog uit de werken der Wet zalig konden/kunnen worden. Kijk, ze zeggen wel van niet, maar uit hun doen en spreken blijkt anders. Want zo zegt men dan, net als die Farizeeën destijds :*"En wij weten, dat God de zondaars niet hoort; maar zo iemand godvruchtig is, en Zijn wil doet, dien hoort Hij."* (Joh. 9:31)

*Ja maar, zult u zeggen, dit heb ik nog nooit iemand tegen mij horen zeggen hoor, schrijver? Zou het waar zijn, lezer? Heeft u dan nooit eens die nette vrome heimelijk bekeerde mensen horen zeggen dat ze al aardig op de goede weg zijn, vanwege dat ze voor God hun zonden beweend hebben? Heeft u het dan ook nooit eens gehoord hoe sommigen uren op het puntje van hun stoel kunnen vertellen hoe goed den Heere nog is voor een slecht (heimelijk bekeerd) mensenkind? Heeft u het dan ook nooit gehoord hoe dezulken kunnen vertellen over die nieuwe lust, die in hen geboren is geworden, om het goede te zoeken en het kwade te laten? **Deugden en plichten!!** Heeft u het dan ook nooit eens gehoord welke bijzondere uitredingen zulke mensen in het aardse leven gehad hebben? Heeft u het dan ook nooit eens gehoord hoe ze uren kunnen vertellen hoe ze hun schuld en zonden voor God hebben beleden, en hoe ze verder op de weg ontdekt werden aan hun goddeloze bestaan voor God, echter zonder dat ze konden vertellen hoe ze van deze schuld en ongerechtigheden verlost werden? Heeft u het dan nooit eens gehoord hoe ze Christus en Zijn dierbaarheid van verre hebben zien schitteren door de traliën van het Goddelijke Woord? Geliefde lezer, dat is allemaal mooi, prachtig, en kostelijk, maar het einde zal uitklaren wat ons begin geweest zal zijn. Want, indien een mens niet van al deze dingen, welke nog buiten het reinigende levensvernieuwende Bloed van Christus zijn, wordt afgesneden middels Gods heilig onfeilbare verterende Recht, maken deze mensen hier toch allemaal nog grondjes van om zich heimelijk bij Gods verlost volk te kunnen scharen. Het is namelijk buiten Zijn toegepaste Bloed, precies dezelfde eigengerechtigde vrome praat, als waar destijds de Farizeeën zich mee op de been hielden. U moet het eens aan een moeder vragen die pas bevallen is van haar pasgeboren kindje, of ze nog uren kan en wil praten over de weeën die ze gehad heeft toen ze haar kindje lag te baren. De lust zou haar ontbreken, Joh. 16:21. Zou ze daar nog zin in hebben, denkt u?, of zou ze liever slechts spreken over haar pasgeboren lieve kindje? Dit moet u geestelijk eens overzetten, en dan eens vragen aan iemand die werkelijk op rechtsgronden verlost is geworden van die vloekis der Wet, of hij nog uren kan praten over hoe het was toen hij nog vluchtende was richting die Vrijstad. Hij zal het u zeggen, samen met die verlost moeder, dat hij niets anders meer wenst te weten, dan dat pasgeboren levende Kind in Zijn arme verloren geredde ziel, welke is, Christus Jezus en Dien gekruist.*

Een mens moet, wil het wel zijn voor de eeuwigheid, toch eenmaal in zijn leven gaan leren sterven aan die vloekis der Wet, Gal. 2:19, opdat hij in dat Recht waar Gods heilige Wet die zondaar vervloekt en verdoemt ten dode, hem toe brullende: 'Betaal Mij wat gij schuldig zijt', zich volkomen verloren zal leren kennen en weten, niets meer hebbende tot betaling, en het Zijn Rechter met David zal gaan zeggen: *'Uw doen is rein Uw vonnis gans rechtvaardig!'*. Als de zondaar op dit punt heeft mogen komen, dan heeft God Zijn recht, en gaat Hij Zijn Goddelijke Recht verheerlijken in Christus, door de zondaar te schenken wat hijzelf nooit kon betalen, namelijk Zijn beeld in Christus, te herstellen, wat de zondaar in Adam verloren heeft. Het beeld van kennis, gerechtigheid en heiligheid. Dan is de zondaar, in Christus, weer hersteld geworden in het Beeld waar God hem oorspronkelijk in geschapen heeft, en dan is de Wet geen vloek en doem meer, maar pleit de zondaar vrij, op grond van Zijn zoen- en kruisverdiensten. Want er staat geschreven : **"Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerenden door gerechtigheid", Jesaja 1:27**

Geliefde lezer, dit nu is het bruiloftskleed waar de Heere op doelde middels deze gelijkenis. Dit nu is het Kleed waar Christus ook op doelde waar de verloren zoon mee overkleed werd, nadat hij in het stof ging voor de voeten van zijn vader.

Met minder kan het niet, en meer hoeft niet. En dan staat er zo *"En als de koning ingegaan was, om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar een mens, niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed; En zeide tot hem: Vriend! hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aan hebbende? En hij verstomde."* Dat zal toch wat zijn lezer, wanneer een mens met een ingebeelde Hemel in zijn hart de eeuwigheid tegemoet treedt, en dan komt te sterven, en het dan krijgt te horen, **"Ga weg van Mij, want IK heb u nooit gekend"**

Dat zal toch een bange stonde wezen, geliefde lezer? Om altijd gedacht te hebben het kindschap deelachtig te zijn, echter buiten de toepassing van het Bloed, en dan te moeten verstommen. Weet u wat dat is, lezer? Niets meer kunnen zeggen, niets meer in kunnen brengen tegen hetgeen u dacht te hebben. U zult misschien: *"Schrijver, probeert u ons nu bang te maken?"* Nee lezer, dat zij me zeer verre! Maar ik wil u waarschuwen uit liefde. De stonde mocht hier op deze aarde nog eens aanbreken dat u voor God, jegens Zijn heilige Recht nog eens mocht verstommen, niets meer te kunnen zeggen, niets meer in te kunnen brengen, niets meer hebben tot betaling...!! Denk aan David in Psalm 116. Deze lieve David, verstomde jegens Gods heilige recht, toen de Vader hem trok tot Zijn heilige Recht middels de koorden van Zijn liefde, en hem kwam te eisen wat David nooit betalen kon. Want zo staat er: **"Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader hem trekke – en niemand komt tot de Vader dan door Mij"** Maar toen David gedaagd werd voor Gods heilige Recht moest hij dus verstommen, niets meer hebbende tot betaling, alleen maar kunnen schreeuwen om genade tot Zijn Rechter – want er staat: *"ik was uitgeteerd, doch Hij heeft mij verlost"*, Psalm 116:6b

Daarom, en enkel om deze reden hoop ik nu, geliefde lezer, dat u aan deze kant van het graf ook eens voor God mocht gaan verstommen. Want ik schrijf u niet, opdat ik een vermaak in uw verderf zou hebben. Maar ik schrijf het u, vanwege dat ik u wil waarschuwen uit de liefde van mijn ganse hart. Want lezer, het zal wat wezen wanneer wij voor God zullen moeten gaan verschijnen op onze sterfdag, en we zijn hier op deze aarde nooit overkleed geworden met de Gerechtigheid van Christus. Dan zal het ons klinken, wat er tenslotte aan het einde van onze tekst geschreven staat: ***Toen zeide de koning tot de dienaars: Bindt zijn handen en voeten, neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste duisternis; daar zal zijn wening en knersing der tanden.***

Dan zult ge moeten gaan naar de plaats van de eeuwige pijn. Moeten gaan naar de plaats van het gezelschap der duivelen, die er een lust in zullen hebben u te kwellen. Naar de plaats van de eeuwige duisternis. Naar de plaats waar ge uw Schepper en Rechter tot in alle eeuwigheid zult gaan moeten vloeken en verdoemen. En al zult ge hier op aarde nog nimmer ene vloek gedaan hebben, daar zullen de duivelen en Gods gramschap, die dan voor eeuwig op uw arme verloren ziel brandt, het u leren. Dan zult ge de mokerslagen der Wet voor eeuwig op uw arme ziel voelen toornen en vloeken, u toe brullende: *'Betaal Mij wat gij schuldig zijt...!!'* Maar daar zal er geen betaling meer mogelijk zijn, geliefde lezer. Daar zult u ge dan een betaling zoeken, die nooit meer te vinden zal zijn. Dan zult ge tot in alle eeuwigheid geslagen worden, uw tong moeten kauwen in die vurige helse oven van eeuwige rampzaligheid. Geliefde lezer, als u aan deze zijde van het graf nog nimmer Gods' gramschap over uw zonden in uw ziel heeft voelen branden, dan zult ge het daar voor eeuwig in uw ziel voelen branden en toornen. Daar zult ge krankzinnig worden van de toorn Gods die op u rust, en die eeuwige worm die aan u zal gaan vreten, u innerlijk toeroept: *"Te laat, te laat, had ik maar, had ik maar...!"* En dat voor eeuwig, dat wil zeggen, daar komt nooit meer een einde aan, geliefde lezer. Terwijl ik dit schrijf moet ik denken aan al diegenen die me lief en dierbaar zijn, waaronder mijn geliefde vrouw en vijf kinderen. Want, tenslotte staat er in onze tekst: ***"Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren"***

Twee op een bed, geliefde lezer, en de één zal worden aangenomen en de ander verlaten worden. Twee op een akker, de één zal in gaan in de eeuwige ruste en de ander in de eeuwige onrust. Mag ik u eens vragen. Als u nu eens op uw geliefde vrouw, man of kinderen een moment mag zien, en dan in het licht van de eeuwigheid, zou u dan kunnen

kiezen, wie wel, en wie niet...?? Dat is toch ontzaggelijk? Ik moest wenen, toen ik dit schreef, geliefde lezer. Want vlees, kan toch vlees nooit missen. Maar God, de Schepper en Rechter van hemel en aarde, heeft in Christus rechtvaardig verkozen, naar Zijn eeuwig vrijmachtige welbehagen? Want, zal het schepsel tot zijn Schepper zeggen wat Hij doen of laten moet? Zal het leem tegen zijn Pottenbakker zeggen welke pot Hij moet behouden en welke Hij zal wegwerpen? Het ene vat ter eer, het andere ter oneer. Kijk lezer, hier komt nu altijd onze vervloekte hoogmoed naar voren. Mag ik dit eens in een aardse gedachte overplaatsen. Als u een huis hier op aarde tot uw bezit heeft, en u wilt dit gaan verkopen of afbreken. Moet u dan eerst aan u burens vragen of dit wel mag? Moet u hen dan gaan vragen voor welke prijs u uw huis moet gaan verkopen? Bedenk immer dat God Zijn heilige volmaakte Recht lieft, én handhaaft. In de hemel en in de hel wordt God beide verheerlijkt. In de hemel wordt Gods barmhartigheid verheerlijkt, en in de hel Zijn rechtvaardigheid. Daarom hangt er boven beiden datzelfde bordje : **GOD LIEFT ZIJN HEILIG RECHT.**

Maar zult u -met de HC onderwijzer- zeggen, in **vraag 11** : Is dan God ook niet barmhartig? **Antwoord:** God is wel barmhartig, maar Hij is ook rechtvaardig; daarom zo eist Zijn gerechtigheid dat de zonde, welke tegen de allerhoogste majesteit Gods gedaan is, ook met de hoogste, dat is met de eeuwige straf aan lichaam en ziel gestraft worde.

En dan volgt **vraag 12** : Aangezien wij dan naar het rechtvaardig oordeel Gods tijdelijke en eeuwige straf verdiend hebben, is er enig middel, waardoor wij deze straf zouden kunnen ontgaan en wederom tot genade komen? **Antwoord** : God wil aan Zijn gerechtigheid genoeg geschiede; daarom moeten wij aan haar, óf door onszelven, óf door een Ander, volkomenlijk betalen.

Leest u het, lezer? Er moet betaling geschieden door onszelf, of door een Ander. Door Wie dan, Schrijver? Ik antwoord u : *"Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen"*, 2 Korinthe 5:20. Geliefde lezer, wanneer u dit met een weinig ernst heeft mogen lezen, kunt u nooit meer zeggen dat u niet eerlijk gewaarschuwd bent geworden. Ik heb u in liefde de Weg tot de behoudenis in Hem aan willen wijzen en aan willen prijzen. Zoekt dan te vluchten tot die Vrijstad van de komende toorn Gods over uwe zonden, want (uw) goed doet geen nut ten dage der vervolgenheid; maar alleen de gerechtigheid (van Christus) redt van den dood, Spr. 11:4. Zoekt daarom behoudenis te vinden in het Bloed Van Christus. Want, dat Bloed reinigt van alle zonden. Amen

D.J. Kleen

dkleenp@kliksafe.nl